

6.45 omklædt!

De fleste pensionister er som gamle travheste. Hvis de i hele arbejdslivet har haft for vane at vælte ud af sengen kl. 6.00, så fortsætter de med at være lysvågne til den tid.

Karen, Leo og Alice hører til disse pensionister, så derfor besluttede de at mødes mandag og onsdag kl. 6.45 omklædt.

Maj 2019 er det 10 år siden, den beslutning blev taget – og ingen har fortrudt det. Bådholdet blev døbt ”Leos harem”. Den gængse mening i klubben var dengang, at vi var godt tossede. Vi roede ud i al slags vejr. Sommer og vinter. Kun is kunne holde os på land. Hvis vi ikke kunne komme ud af havneindløbet for blæst og storm, krøb vi langs molerne i havnen. Det kunne være iskoldt og meget vådt – især når der kom en skylle ind over molen og ned i båden!

”Sligt rører ikke gæve roere!!”, hylede vi med vand i øjnene og trak ekstra hårdt, drivvåde og med blussende kinder og højt humør kom vi i land og under den varme bruser.

En anden morgen samlede vi en motorbåd op med en ulykkelig skipper og roede den på slæb ind til broen. En motorbåd er faktisk jætte tung at have på slæb, så derfor var det Alice og Karen, der trak den ind. Leo sad og pippede kommandoer som sædvanlig. Vi fik stillet i udsigt, at den forliste skipper som tak ville give en rød Ålborg, - men vi så ham aldrig siden. Vi har spekuleret på, om båden mon var stjålet, og at vi blot var nyttige idioter, der havde roet en pirat i land.

Efter morgenroningen venter altid en præmie. Ebbe, Preben og de øvrige tør-roere, som ikke kan døje at blive våde og derfor foretrækker at ro i motionsrummet, lavede kaffe til os, og som de eminente serviteurer de egentlig kan være, glemte de ikke at servere uundværlig medicin, som styrker både krop og sjæl. Ikke blot flydende hjertestyrkere, men også åndelige i form af glade grin og diabolske drillerier.

Efter et stykke tid blev harems-roerne mere og mere omsværmede. Bent og Britta kom til som de første, og pludselig havde vi roet os til en guld-firer i 2010. Jamen ih, åh og næh, hvor var vi rævestolte, da vi blev udstillet på klubbens altan med de glimtende guldårer på brystet.

Flere og flere roere kom sivende ind i morgenharemmet. Hæderlige Henning gjorde sit indtog med den første GPS. Han fik de mavesure og mopsede anfægtelser om for mange indskrevne ro-km manet til jorden. Et vandtæt GPS-ur er en pragtfuld tingest at have i en båd og en kajak. Så kom Karsten dumpende ned på etteren - i hidsig kamp om pladsen med Karen. Han har som klubmedlem nr. 6 - (!!!) - fortalt de

samme vittigheder 50 gange, men heldigvis lider vi af aldersrelateret hukommelsessvigt - så skidt-pyt! - vi snupper gerne genfortælling nr. 51 – hvis blot det ikke er den med brevet!

Fælles for alle morgenfriske morgenroere er, at de lige som harems-roerne hver eneste mandag og onsdag morgen kan opleve det vidunderlige ro farvand og føle vederkvægelse og højtidelig andagt, når de glider ud i solopgangen med alle nuancer fra dybt mørk lilla til lysende hvidguld – samtidig med at de måske kan hilse på en nysgerrig sæl eller lytte til et par prustende, legende marsvin.

Alice Deleuran februar 2019